

Mesijansko Biblijska Studija - 017

MESIJANSKO KRALJEVSTVO

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

MESIJANSKO KRALJEVSTVO

MBS 017

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

I on će suditi među narodima i prekoriti mnoge pukove; a oni će svoje mačeve prekovati u plugove, i svoja koplja u srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više učiti' ratovanju

(Isaija 2:4)

Ova studija je podeljena na četiri dela: temelj za verovanje u Mesijansko Kraljevstvo, opšte karakteristike Mesijanskog Kraljevstva, vlast Mesijanskog Kraljevstva, i pagani u Mesijanskom Kraljevstvu.

I. TEMELJ ZA VEROVANJE U MESIJANSKO KRALJEVSTVO

Premilenijalisti su često bivali izloženi kritici zato što svoja verovanja u Milenijum temelje samo na jednom odlomku iz Pisama, na Otkrivenju 20. Kritičari smatraju da nije pametno uzimati doslovno tih **hiljadu godina** zapisanih u knjizi koja je poznata upravo po izobilnoj upotrebi simbola. Ali, ta kritika teško da ima neku ozbiljniju vrednost.

Za početak, iako jeste istina da Knjiga Otkrivenja koristi poprilično mnoštvo simbola, značenje tih simbola uvek je pojašnjeno na drugom mestu u toj knjizi, ili na drugom mestu u Pismima.

Nadalje, termin **godine** nikada se i nigde u toj knjizi ne koristi na simboličan način. Ukoliko jeste simbol, taj simbolizam nigde nije objašnjen. Pominjanje 1260 dana, 42 meseca, i 3 i po godine jeste doslovno navođenje vremena i u tome nema simbolike. Stoga, nema nikakve potrebe da se **hiljadu godina** posmatra bilo kako drugačije, osim kao doslovan broj godina. Nastojanje da se tekst produhovi uvek stavlja teret dokazivanja na onoga koji tumači tekst. Ali, bez objektivnih dokaza krajnji rezultat će uvek da bude subjektivno tumačenje.

Istina je, naravno, da se taj termin **hiljadu godina** pominje samo u Otkrivenju 20. Ali, u tom jednom tekstu pominje se šest puta, a ako ponavljanje čemu služi onda služi da se istakne željena poenta.

Iako jeste istina da Milenijum ili termin **hiljadu godina** nalazimo samo u Otkrivenju 20, verovanje u Mesijansko Kraljevstvo nikako ne počiva samo na tom odlomku. Zapravo, teško da opšte počiva na tom odlomku. Temelj za verovanje u Mesijansko Kraljevstvo je dvostruk: prvo, postoje brojna neispunjena obećanja unutar jevrejskih saveza; i drugo, postoje i neispunjena proroštva jevrejskih proroka.

A. Neispunjena obećanja Jevrejskih saveza

Temelj za verovanje u nadolazeće Kraljevstvo počiva na četiri безусловna, neispunjena saveza koje je Bog sačinio sa Izraelom. Ovi savezi su безусловni i zato zavise samo o Bogu za svoje ispunjenje, ne i o Izraelu. Kako je Bog Onaj koji drži Svoja obećanja, ova obećanja moraju biti ispunjena u budućnosti, i to upravo u okviru Mesijanskog ili Milenijumskog Kraljevstva.

Prvo, Avramov savez obećao je večno Seme koje će izrasti u narod koji će posedovati Obećanu Zemlju sa tačno definisanim granicama. Pa iako je nacija Izraela nastavila da postoji, nikada u svojoj istoriji nisu posedovali celokupnu Obećanu Zemlju. Nadalje, posedovanje Zemlje nije samo obećanje dano Avramovu semenu, već i lično Avramu jer je Bog rekao: **tebi ću dati i potomstvu tvojemu doveka** (Postanak 13:15b). Stoga, da bi Bog ispunio Svoje obećanje Avramu, kao i Isaku i Jakovu, mora da se dogodi buduće Kraljevstvo.

Drugo, Savez Zemlje, poznat i kao Palestinski savez, govorio je o opšte svetskom ponovnom okupljanju Jevreja i ponovnom posedovanju Zemlje, koje vremenski treba da usledi posle Rasejanja. Iako se Rasejanje već dogodilo i još uvek je na snazi i danas, ponovno okupljanje i ponovno posedovanje Zemlje još čeka svoje ispunjenje u nekom budućem vremenu. I to, takođe, zahteva neko buduće Kraljevstvo.

Treće, Davidov savez obećao je četiri večne stvari: večnu Kuću ili Dinastiju, večni Tron, večno Kraljevstvo, i jednu večnu Osobu. Dinastija je postala večna jer je njena kulminacija u Osobi koja je sama po Sebi večna, u Ješui (Isusu) Mesiji. Iz istog razloga i Tron Kraljevstva će takođe biti večan. Ali, Ješua još nikada nije zaseo na Tron Davidov da vlada s njega nad Kraljevstvom Izraela. Stoga, ponovna uspostava Davidovog Trona i Mesijine vlasti nad Kraljevstvom još uvek čeka buduće ispunjenje u budućem Kraljevstvu.

Četvrto, Novi savez govori o nacionalnoj regeneraciji i o spasenju Izraela, i to tako da obuhvati svakog pojedinog Jevreja u toj naciji. I ovo, takođe, čeka svoje konačno ispunjenje i zahteva buduće Kraljevstvo.

B. Neispunjena proroštva Jevrejskih Proroka

Postoje brojna proroštva Starog zaveta koja govore o dolasku Mesije koji će vladati na Davidovom Tronu, i vladaće nad Kraljevstvom mira. Postoji jedna ogromna količina materijala u Starom zavetu koja se odnosi na Mesijansko Kraljevstvo, a verovanje u Mesijansko Kraljevstvo počiva na temelju doslovnog tumačenja tog izuzetno opsežnog materijala.

Jedini stvarni doprinos koji donosi Knjiga Otkrivenja spoznaji o Kraljevstvu jeste to da nam otkriva koliko dugo će ono trajati; tačno hiljadu godina, a odatle je i preuzet termin „Milenijum.“ To je jedna od ključnih istina u vezi sa Kraljevstvom koja nam nije otkrivena u Starom zavetu. U svetlu svega ovoga moguće je i razumeti zašto se tako mnogo knjiga fokusira na Veliku nevolju, a tako malo na Milenijum. Iako većinu materijala iz Otkrivenja 4-19 nalazimo raštrkanog po stranicama

Starog zaveta, nemoguće je ta dešavanja poredati hronološkim redosledom koristeći se pritom samo Starim zavetom. Knjiga Otkrivenja, međutim, opskrbljuje nas okvirom i okosnicom po kojem se to može napraviti. Veliki deo Knjige Otkrivenja upotrebljen je upravo da bi se postigao taj cilj.

Sa druge strane, sve te različite karakteristike i aspekti Mesijanskog Kraljevstva već su nam otkriveni na stranicama Starog zaveta. One nam oslikavaju opšte karakteristike života unutar Kraljevstva i za to nam ne predstavlja nikakav problem sam redosled dešavanja. Stoga, nema razloga da provodimo mnogo vremena za istraživanje o Mesijanskom Kraljevstvu na stranicama Knjige Otkrivenja.

Međutim, postoje dve stvari u vezi sa Mesijanskim Kraljestvom koje nam nisu otkrivene u Starom zavetu. Prva je dužina trajanja Mesijanskog Kraljevstva. Pa iako nam proroci Starog zaveta predskazuju dug period mirnodobske Mesijanske vladavine, oni nam ne govore koliko to 'dugo' tačno traje. Kao odgovor na ovo pitanje, Knjiga Otkrivenja nam kaže da će to vreme trajati tačno hiljadu godina. Drugo što nam nije bilo otkriveno od proroka iz Starog zaveta jesu okolnosti o tome kako će Kraljevstvo biti privedeno kraju i kako će to odvesti u uspostavu Večnog Poretka. I ovo nam takođe otkriva Knjiga Otkrivenja. Ta dva predmeta su sve što Otkrivenje 20 nadodaje spoznanju o Mesijanskom Kraljevstvu. Stoga, verovanje u Mesijansko Kraljevstvo ne počiva samo na tom odlomku, već je utemeljeno na brojnim proroštvima proroka Starog zaveta.

C. Zaključak

Temelj za verovanje u Mesijansko Kraljevstvo je dvostruk: prvo, tu su neispunjena obećanja Jevrejskih saveza koja mogu biti ispunjena samo sa i u Mesijanskom Kraljevstvu; i drugo, tu su neispunjena proroštva Jevrejskih proroka.

II. OPŠTE KARAKTERISTIKE MESIJANSKOG KRALJEVSTVA

Veliko mnoštvo proroka Starog zaveta usmeravalo je svoju pažnju na detalje u vezi sa Mesijanskim Kraljevstvom, dajući nam celovitu i sveobuhvatnu sliku života tokom tog vremena. Ovaj deo će se usredotočiti na one odlomke koji govore o opštim karakteristikama Mesijanskog Kraljevstva koje će biti istina za pagane i za Jevreje.

A. Psalam 15:1-5

Gospode, ko će prebivati u šatoru tvojemu, ko li boraviti na svetoj gori tvojoj? Onaj koji hodi neporočno i čini pravicu i govori istinu u srcu svojem; koji jezikom svojim ne kleveće, zla ne čini bližnjemu svojem nit' komšiji svome sramotu nanosi; u čijim je očima pokvarenjak prezren, al' poštuje one koji se boje Gospoda; koji se zaklinje na vlastitu štetu i reč svoju ne menja; koji ne daje novca svojega na lihvu i ne prima mita protiv nedužnoga. Ko ovo čini, neće se pokolebati doveka.

Ovaj odlomak opisuje pravednost koja će karakterisati građanina Kraljevstva. Iako možda neće svaki pojedinac u Kraljevstvu nužno biti okarakterisan ovakvom pravednošću, većina će ih ipak biti takva.

B. Psalam 24:1-6

Gospodnja je zemlja i punina njezina, svet i oni koji prebivaju na njemu. Jer on ga na morima utemelji i na rekama učvrsti. Ko će uzaći na goru Gospodnju? I ko će stajati na svetom mestu njegovu? Onaj u koga su ruke nedužne i srce čisto, komu se duša ne zanosi ispraznošću i ne kune se lažno. On će primiti blagoslov od Gospoda i pravednost od Boga spasenja svojega. To je naraštaj onih koji traže njega, koji traže lice tvoje, Bože Jakovljevi!

Ovaj odlomak opisuje one koji služe u Kraljevstvu i pravednost koja će karakterisati čoveka koji će biti ispravno povezan sa Bogom u tom vremenu.

C. Isaija 2:2-4

I dogodiće se na svršetku danā da će gora Doma Gospodnjega biti postavljena povrh gora i uzdignuta iznad bregova; i svi narodi k njoj će se slivati. I mnogi će narodi doći i reći: 'Dođite, uzađimo na goru Gospodnju, u Dom Boga Jakovljeva, da nas pouči svojim putovima i da hodimo njegovim stazama.' Jer će iz Siona Zakon izaći, i iz Jerusalima reč Gospodnja. I on će suditi među narodima i prekoriti mnoge pukove; a oni će svoje mačeve prekovati u plugove, i svoja koplja u srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više učiti ratovanju.

Isaija opisuje jednu od glavnih karakteristika Mesijanskog Kraljevstva, onu koja govori o sveopštem miru. I dok će različitosti među nacijama biti očigledne, takve

različitosti više neće biti sređivane putem vojnih sukoba, već samo kroz Reč Božiju Gospoda iz Jerusalima. Čak će i sama veština ratovanja biti zaboravljena.

D. Isaija 11:6-9

I vuk će prebivati s janjetom, a leopard ležati s kozletom; i tele i lavić i tovljenče zajedno će biti, a malo će ih dete voditi. Napasaće se i krava i medvedica, a mladunčad njihova zajedno će ležati; lav će jesti slamu kao i govedo. I igraće se dojenče nad kobrinom rupom, a sisanče će ruku svoju u ljutičinu jamu zavlačiti. 'Zlo više neće činiti i neće zatirati na svoj svetoj gori mojoj; jer će se zemlja napuniti spoznajom Gospoda, kao što vode prekrivaju more.'

Univerzalni mir opisan u prethodnom odlomku proširiće se čak i na životinjsko carstvo. U stihovima 6-7, sve životinje vratiće se u edensko stanje i biće vegetarijanci. U stihu 8, najstariji neprijatelji, čovek i zmija, biće osposobljeni da žive usklađeni u tom vremenu, jer će spoznaja Božija prožeti sav svet i snažno će uticati i na čoveka i na životinje, kako to kaže u stihu 9.

E. Isaija 65:17-25

'Jer ja, evo, stvaram nova nebesa i zemlju novu; i ono pre se više neće pominjati niti će vam na um dolaziti. Nego se radujte i veselite se doveka onome što ja stvaram; jer ja, evo, stvaram Jerusolim na veselje, a narod njegov na radost. I veseliću se Jerusalimu i radovat' se puku svojemu; i u njemu se više neće čuti zvuk plača ni zvuk vapaja. Tamo više neće biti novorođenčeta koje bi živelo malo dana ni starca koji ne bi navršio dane svoje; jer dete će umirati u dobi od sto godina, a grešnik u dobi od stotinu godina biće proklet. I gradiće kuće i stanovati u njima, i sadiće vinograde i jesti plod njihov. Neće oni graditi da bi drugi stanovao ni saditi da bi drugi jeo; jer vek puka mojega biće kao vek drveta, i izabranici moji dugo će uživati u delu ruku svojih. Neće se zalud mučiti i neće rađati za propast, jer su potomstvo blagoslovenih od Gospoda, oni i porod njihov s njima. I dogodiće se, pre nego zazovu, da ću se ja odazvati; oni će još govoriti, a ja ću već uslišati. Vuk i janje zajedno će pâsti, i lav će jesti slamu kao govedo, a zmiji će hrana prašina biti. Neće činiti zlo i neće zatirati na svoj svetoj gori mojoj', govori Gospod.

Stih 17 započinje sa objavom o stvaranju, ***nova nebesa i zemlju novu***. Ova nova nebesa i novu zemlju ne smemo pobrkati sa onima iz Otkrivenja 21-22. Ova poslednja opisuju nova nebesa i novu zemlju u Večnom Poretku, dok odlomak iz Isaije opisuje nova nebesa i novu zemlju u Mesijanskom Kraljevstvu, što će zapravo biti obnovođenje sadašnjih nebesa i zemlje. Nova nebesa i nova zemlja iz Knjige Otkrivenja nije nikakvo obnovođenje, već u potpunosti novi poredak. Stoga, govoreći o Milenijumu, tamo će biti potpuna obnova nebesa i zemlje. Činjenica da se koristi termin ***stvaram*** pokazuje nam da će ta obnova biti čudo, delo koje samo Bog može da učini. Rezultat ove obnove biće nastavljajanje mnogih stvari starog poretka i

brojne nove stvari. Dobar primer o starom i novom može se uočiti u tome što Pisma kažu u vezi sa Zemljom Izraela. I Izrael će proći proces obnove. Neke stvari iz starog poretka će ostati, poput Mediterana i Mrtvog mora. Ali, brojne druge stvari, poput izuzetno visokih planina u samom središtu zemlje biće u potpunosti nove. Posle ove objave o novim nebesima i novoj zemlji u Milenijumu, nailazimo na opis milenijumskog Jerusalima u stihovima 18-19.

Stih 20 je posebno značajan, jer nam govori o životu i o smrti u Kraljevstvu. Ovaj stih nas uči nekoliko stvari. Prvo, više neće postojati smrtnost dece u Milenijumu; svaki koji je rođen u Kraljevstvu doživeće određenu dob. Drugo, određena dob pre koje niko neće umreti jeste sto godina. Sa uklonjenim dečjim mortalitetom, svaki koji je rođen u Milenijumu živeće najmanje sto godina. Zbog produženja života u Milenijumu, oni koji umru u dobi od sto godina smatraće se kao da su „mladi“ umrli. Treće, ovaj stih ograničava da oni koji umiru sa sto godina jesu isključivo grešnici; misli se na nevernike, jer samo će oni biti smatrani prokletima. Tako da će smrt u Kraljevstvu biti samo za nevernike.

Upoređujući ovaj odlomak sa onim što je rečeno o spasenju u drugim odlomcima, ovaj celokupan odnos o životu i smrti u Kraljevstvu može da se zaključi na sledeći način. Kada Kraljevstvo započne, svi prirodni ljudi, Jevreji i pagani, biće vernici. Jevreji će biti spašeni u celosti neposredno pre Drugog Dolaska Mesije. To da će svi neverujući paganski „jarci“ kroz Sud paganskih Nacija biti pobijeni tokom intervala od Sedamdesetpet Dana između Velike nevolje i Milenijuma, a da će samo verujuće paganske „ovce“ moći da uđu u Kraljevstvo nalazimo u Mateju 25:31-46.

Međutim, kroz vreme, deca će se rađati i Jevrejima i paganima u Kraljevstvu. Ti novorođeni, prirodni ljudi nastaviće da baštine grešnu prirodu od svojih prirodnih roditelja i takođe će trebati regeneraciju. Iako će u tom vremenu Sotona biti zatočen u Ambisu, i kušnje će zato biti itekako umanjene, grešna priroda je itekako sposobna pobuniti se protiv Boga bez imalo pomoći od bilo kakvih sotonskih aktivnosti. Kroz vreme, biće nespasenih ljudi koji će živeti u Kraljevstvu i koji će trebati regeneraciju. Kao i u prošlosti, sredstvo spasenja je milost kroz veru, a sadržaj vere će biti smrt Mesije za grehe i Njegovo uskrsnuće koje je usledilo posle toga. Oni koji su rođeni u Kraljevstvu imaće vremena da poveruju do svoje stote godine života. Ukoliko do tada ne poveruju neće moći da nadžive svoj prvi vek života. Međutim, ako poveruju, živeće kroz celo vreme Milenijuma i neće nikada umreti. Tako da će smrt u Milenijumu biti samo za nevernike.

Ovo je razlog zašto Biblija nikada ne govori o uskrsnuću svetih iz vremena Milenijuma. Ovo je i razlog zašto nam kaže da će uskrsnuće svetih iz vremena Velike nevolje kompletirati prvo uskrsnuće (Otkrivenje 20:4-6). Takođe nam je jasno iz Novog saveza u Jeremiji 31:31-34 da neće biti nevernika Jevreja u Kraljevstvu; svi Jevreji koji se rode u vremenu Kraljevstva prihvatiće Mesiju do svoje stote godine. Nevera će biti samo među paganima i stoga će i smrt egzistirati samo među paganima.

Stihovi 21-24 nastavljaju da opisuju život u Kraljevstvu kao vreme ličnog mira i prosperiteta. Biće to vreme građenja i sađenja. Prema stihovima 21-22a, onome koji bude gradio i sadio zagarantovano je uživanje u delu ruku svojih, jer će mnogi

efekti prokletstva biti uklonjeni. U stihovima 22b-24, život će biti okarakterisan dugovečnošću, odsustvom nesreća i nemira, kao i sa trenutnim odgovorima Božijim. Prema stihu 25, baš kao i u Isaiji 11:6-9, životinjsko carstvo biće u miru međusobno i sa čovekom.

F. Mihej 4:1-5

I dogodiće se na svršetku danā da će gora Doma Gospodnjega biti postavljena povrh gora, i biće ona uzdignuta iznad bregova; i k njoj će se narodi slivati. I mnogi će narodi doći i reći: 'Dodite, uzadimo na goru Gospodnju i u Dom Boga Jakovljeva, da nas pouči svojim putovima i da hodimo njegovim stazama.' Jer će iz Siona Zakon izaći, i iz Jerusalima reč Gospodnja. I on će suditi među mnogim pucima i nadaleko prekorigiti snažne narode; a oni će svoje mačeve prekovati u plugove, i svoja koplja u srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više učiti ratovanju. Nego će svaki sediti pod svojom lozom i pod svojom smokvom i niko ga neće plašiti, jer tako govora u usta Gospoda Nad Vojskama. Jer svi puci idu, svaki u ime svojega boga, a mi idemo u ime Gospoda, Boga svojega, uvek i doveka.

Stihovi 1-3 ovog odlomka isti su kao i oni koje nalazimo u Isaiji 2:2-4, u njima se govori o Domu Gospodnjem na vrhu gora koji će postati centar privlačenja svim paganskim narodima, a Kraljevstvo će biti okarakterisano kao vreme Mesijanskog podučavanja, kao vreme odsustva rata i vreme univerzalnog mira koje će prožeti celokupno Kraljevstvo. U stihu 4, Mihej dodaje da će Kraljevstvo biti vreme ličnog mira i prosperiteta, sa Izraelom koji će u potpunosti biti odan Bogu, u stihu 5.

G. Zaključak

Da sumiramo opšte karakteristike Mesijanskog Kraljevstva, reći ćemo da iako će to biti vreme kada će Sotona biti utamničen, a samim time biće uveliko smanjena prisutnost i greha i smrti, nijedno od navedenog neće biti eliminisano u tom vremenu. Biće to vreme univerzalnog i ličnog prosperiteta i mira između čoveka i čoveka, između životinje i životinje, i između čoveka i životinje, sa uvelike, ali ne i potpuno eliminisanim efektima prokletstva. Biće to vreme okarakterisano istinom, svetošću, i pravednošću, vreme u kojem će pravda neprekinuta biti prostrta iz Jerusalima. Biće to vreme rada u građenju i u sađenju, sa zagaranovanim rezultatima i sa obećanim uživanjem u svemu tom radu.

III. VLAST MESIJANSKOG KRALJEVSTVA

Mesijansko Kraljevstvo biće administrirano kao apsolutna monarhija sa tačno određenim zapovednim lancem i komandnim linijama autoriteta. Apsolutni monarh biće oličen u Osobi Ješue Mesije. Delegirana vlast biće podeljena između dve grane vlasti: Jevrejskog dela i paganskog dela i svaka grana će imati zasebni lanac zapovedanja. O ovom delu govorićemo kroz različite delove iz Pisama koji govore o sistemu uprave i vlasti u Kraljevstvu.

A. Kralj: Gospod Isus Mesija

Potpuno jasno učenje Starog i Novog zaveta jeste da će Mesija zasesti na Tron Davidov i da će vladati nad Izraelom u Kraljevstvu i da će se ta vlast prostirati na sve pagane. O Davidovom savezu, na kojem je i utemeljena fizička vlast Mesije, govorili smo nešto ranije u ovoj studiji. U ovom delu ćemo razmatrati samo odlomke koji dalje razvijaju Davidov savez i koji govore o Mesiji kao o Kralju nad doslovnim Kraljevstvom.

1. Uspostavljanje Trona

To da je u Božijem programu prisutna namera da uspostavi Svog Sina kao Kralja u Jerusalimu nas jasno uči Psalam 2:6-8: ***'Ta ja kralja svojega postavih nad Sionom, svetom gorom svojom. Objavljujem odredbu: Gospod mi reče: 'Ti si Sin moj, ja te danas rodih. Iđi u mene, i daću ti narode u baštinu, i krajeve zemaljske u posed tebi.'***

Iako će Mesijin Tron biti uspostavljen u Jerusalimu, Njegova vlast neće se zaustaviti na granicama Izraela, već će se protezati celom zemljom i na svaku pagansku naciju, svi će biti pod Njegovim delokrugom.

Vladavina Mesije nad ponovno uspostavljenim Tronom Davidovim i vlast nad Kraljevstvom tema je Isaije 9:6-7: ***Jer dete nam se rodilo, sin nam je podaren; i na njegovu će ramenu biti vlast. I daće mu ime: Čudesnik, Savetnik, Bog silni, Otac večni, Knez mira. Veličini njegove vladavine i miru neće biti kraja nad prestolom Davidovim i nad kraljevstvom njegovim; učvrstiće ga i utvrdiće ga u pravdi i u pravednosti od sada pa dovek. Revnost Gospoda Nad Vojskama to će učiniti.***

U stihu 6a, **dete** koje se rodilo u Jevrejskom svetu je Sin iz kuće Davidove i na Njegovim ramenima počivaće vlast. Pa ipak, imena koja se daju ovom detetu u stihu 6b mogu da budu tačna samo i jedino za Boga. Večnost Dinastije Davidove, Trona i Kraljevstva je osigurana, jer počiva na Bogo-Čoveku. U Svojoj ljudskosti, On je potomak Davidov. U Svom Božanstvu, On je večan, a samim time i Njegov Tron. Sa ovim jasno utvrđenim činjenicama, Isaija nastavlja da opisuje ustanovljenje vladavine Mesijanskog Kralja u stihu 7. Vlast koja će biti uspostavljena narašće u autoritetu i u miru, i neće biti kraja Tronu Davidovom, niti vlasti Mesije, jer Bogo-Čovek je taj koji će vlast uspostaviti i podržavati. Vlast će biti okarakterisana pravdom i pravednošću zauvek. Garant da će to biti tako je **revnost** Gospodnja,

revnost koja će nastaviti da gori sve dok Kraljevstvo ne postane stvarnost. Jer, kad revnost Gospodnja nameri da to izvede, to će onda zacelo i da bude tako.

Ovoj izjavi Isaija 16:5 dodaje: ***A presto će se utvrditi milosrđem, i on će na njemu sediti u istini, u šatoru Davidovu, sudeći i tražeći pravdu i požurujući pravednost.***

Kao da još jednom ponavlja prethodnu izjavu, Isaija ponovo objavljuje da će Tron zasigurno biti uspostavljen na temelju verne ljubavi Božije. Onaj koji sedi na Tronu biće član kuće Davidove i biće okarakterisan istinom. On će biti Kralj i Sudija, i On će osigurati da se pravda provede, pravda koja će izvirati iz pravednosti Kralja.

Dva proroštva koja jako nalikuju ovom Isaijinom nalazimo u Knjizi proroka Jeremije. Prvo je u Jeremiji 23:5-6: ***'Evo, dolaze dani', reč je Gospodnja, 'kad ću Davidu podići Izdanak pravedni, kralja koji će kraljevati i biti mudar, i činiti pravicu i pravdu na zemlji. U njegove dane spasiće se Juda, i Izrael će živeti spokojno. A ovo je ime njegovo koje će mu dati: 'Gospod, naša pravednost'.***

Još jednom, imamo Davidovog potomka koji će sediti na Tronu Davidovom. Pa ipak, taj potomak se zove ***Gospod, naša pravednost***, znači da Onaj koji sedi na Prestolu nije niko drugi do Bogo-Čovek. I zato šta to jeste Bogo-Čovek, Njegovo kraljevanje biće obeleženo mudrošću, pravdom, i pravednošću. On je Taj u kojem će počivati sigurnost Izraela.

Drugi odlomak je Jeremija 33:14-17: ***'Evo, dolaze dani', reč je Gospodnja, 'kad ću ispuniti ovu dobru reč što sam je obrekao domu Izraelovu i domu Judinu. U one dane i u vreme ono učiniću da Davidu nikne Izdanak pravedni; on će činiti pravicu i pravdu na zemlji. U one dane spasiće se Juda i Jerusalim će živeti spokojno. A ovo je ime koje će mu dati: 'Gospod, naša pravednost.' Jer ovako veli Gospod: 'Neće Davidu nestati čoveka koji bi sedio na prestolu doma Izraelova.***

Stih 14 započinje sa ponovljenom potvrdom Božije namere da ispuni Svoj savez sa Davidom. U stihovima 15-16, Jeremija ponavlja temeljne tačke svoje izjave iz poglavlja 23:5-6. Stih 17 kaže da ni pod kojim okolnostima kuća Davidova neće biti prepuštena izumiranju. Ostatak poglavlja 33 nastavlja da potvrđuje Božiju nameru da ispuni uslove iz Davidovog saveza.

Iako će Tron Mesije biti uspostavljen u Jerusalimu, Njegova vlast protegnuće se na celu planetu, prema Zahariju 14:9: ***I Gospod će biti kralj nad svom zemljom. U onaj će dan Gospod biti jedini, i njegovo ime biće jedino.***

Zaharije ističe da će u onaj dan Mesija biti poglavar sveta i biće smatran kao Jedan Bog od celokupnog čovečanstva.

To da uspostavljanje Trona Davidovog sa Mesijom koji kraljuje sa i nad Kraljevstvom Izraela nije striktno doktrina Starog zaveta očigledno je iz Luke 1:30-33: I reče joj anđeo: ***'Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga. I evo, začćeš i roditi sina, i daćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvaće se Sin***

Svevišnjega. I Gospod Bog daće mu presto Davida, oca njegova. I kraljevaće nad domom Jakovljevim uveke, i kraljevstvu njegovu neće biti kraja.'

Nakon što je objavio Mariji da će roditi sina uprkos svom devičanstvu u stihovima 30-31, Gavrilo kreće da joj objašnjava budući autoritet tog sina. U stihu 32, kao i u odlomcima iz Isaije i Jeremije, Sin će biti rođen u jevrejski svet i sešće na Davidov Presto kao Bogo-Čovek. Govoreći o Njegovom Božanstvu, On je Sin Božiji, a govoreći o Njegovoj ljudskosti, On je potomak Davidov. Sinu će biti dan Tron Davidov putem Božanskog imenovanja. U stihu 33, On će kraljevati nad Izraelom, ali toj vladavini neće biti kraja. Objava Gavrila u vezi sa ustanovljenjem Isusa kao Kralja na Tronu Davidovom očigledno je ukorenjena u obećanjima Davidova saveza, kao i u proroštvima Starog zaveta.

2. Karakter Njegova kraljevanja

Brojni odlomci nam opisuju karakteristike kraljevanja Mesijanskog Kralja. Jedna od glavnih karakteristika, koja proizlazi iz te apsolutne monarhije, jeste da će Mesija vladati gvozdenom palicom, kako nam to kaže u Otkrivenju 12:5: ***I ona rodi sina, muško, koji će vladati svim narodima palicom gvozdenom. I dete njeno bi uzeto k Bogu i prestolu njegovu.***

Ovo nam se ponovno potvrđuje u Otkrivenju 19:15: ***I iz usta mu izlazi mač oštar da njime udara narode, i on će vladati nad njima palicom gvozdenom; i gazi on grožđe u muljači gneva i srdžbe Boga Svemogućega.***

Ova vladavina gvozdenom rukom vuče svoje korene iz Psalma 2:9 i biće neophodna zbog činjenice da će postojeći narodi, ljudi koji će naseljavati zemlju i dalje imati grešnu prirodu. Posle prvog naraštaja, u Kraljevstvu će biti prisutni nevernici. Prirodni tok i proces njihove grešne prirode moraće da budu zauzdavani. Kraljevstvo neće biti demokratija, već apsolutna monarhija.

Kraljevanje Mesijanskog Kralja biće striktno, a pravednim i pravičnim zakonima koji će dolaziti iz Jerusalima moraće se pokoravati.

Početak Mesijine vlasti biće obeležen procesijom Kraljevog ulaska u milenijumski Jerusalim, koja je opisana u Psalmu 24:7-10: ***Podignite, vrata, glave svoje; i dignite se, dveri večne, da uđe Kralj slave! Ko je taj Kralj slave? Gospod snažan i silan, Gospod silan u boju. Podignite, vrata, glave svoje; i dignite se, dveri večne, da uđe Kralj slave! Ko je taj Kralj slave? Gospod Nad Vojskama, on je Kralj slave.***

Prošireni tretman karaktera Njegova kraljevanja nalazimo u Psalmu 72:1-19. Celi ovaj Psalm opisuje kraljevanje pravednoga Kralja. Njegova vladavina biće okarakterisana pravdom, svetošću i pravednošću, tako da će nevini primiti pravdu, a krivci će biti osuđeni, u stihovima 1-7: ***Bože, daj kralju sudove svoje, i pravednost svoju sinu kraljevu! Puku tvojemu sudiće u pravednosti i ubogima tvojim po pravdi. Brda će puku nositi mir, i brežuljci, po pravednosti. Pribaviće pravo ubogima u puku, spasiće sinove potrebitih, a tlačitelja satrti. Bojaće se oni tebe dok je sunca i meseca, od kolena do kolena. On će***

se spustiti kao dažd na pokošenu travu, kao pljusak što natapa zemlju. U njegovim danima procvetaće pravednik i obilje mira, sve dok bude meseca.

Proširenje područja Njegove vlasti očigledno će biti univerzalno i internacionalno, u stihovima 8-11: ***I vladaće od mora do mora, i od Reke do krajeva zemaljskih. Stanovnici pustinje prignuće se pred njim, i neprijatelji njegovi lizaće prašinu. Kraljevi Taršiša i otokā nosiće dare, kraljevi Šebe i Sebe danak donositi. I svi kraljevi pokloniće se njemu, svi narodi njemu će služiti.***

Fraza ***od mora do mora*** odnosi se na zapadne i istočne granice Milenijskog Izraela: Mediteransko more na zapadu i Mrtvo more na istoku. Nadalje, protezaće se od ***Reke***, od reke Eufrat, koja je prorokovana severna granica ponovno uspostavljene Jevrejske države. Neko bi očekivao da sledeća fraza koja treba da opiše južnu granicu kaže, „do potoka Egipta,“ ali umesto toga Psalmist je zapisao: ***do krajeva zemaljskih***. Poenta ovde učinjena je sledeća; iako se na Tron koji je uspostavljen u Zemlji Izraela ovde gleda kao na teritorij ograničen zapadnim, istočnim i severnim granicama, vlast ipak neće biti ograničena samo na Izrael. U stihu 8, vlast će preplaviti granice Izraela i doseći će ***do krajeva zemaljskih***. U stihu 9, I prijatelji i neprijatelji Njegovi će Mu se pokloniti, a stihovima 10-11, svi preostali kraljevi među narodima podložiće se Njegovom autoritetu.

Zato što će On vladati ***palicom gvozdеноm*** i u pravdi, svetosti i pravednosti, sve i svaka nepravednost počinjene protiv pravednosti biće ozbiljno i oštro ispravljene, a pravednost će biti uzvišena u stihovima 12-15: ***Jer on će izbaviti potrebita kad zavapi, i potlačena, i onoga koji pomoćnika nema. Poštedeće uboga i potrebita, i spasiće duše potrebitih. Od ugnjetavanja i nasilja otkupiće duše njihove, i dragocena će u njegovim očima krv njihova biti. I živeće, i daće mu se od zlata šepškoga; i moliće se za nj neprekidno, blagosiljaće ga se povazdan!***

Njegovo kraljevanje biće još okarakterisano i izobiljem produktivnosti u stihu 16: ***Biće izobilja žita u zemlji po vrhovima gorskim, plodovi njegovi ljuljaće se kao cedri libanonski; i oni iz grada cvetaće kao trava zemaljska.***

Svi će biti blagosloveni u Kralju i svi će blagosiljati Njega, jer On je večni Bog-Čovek u stihovima 17-19: ***Njegovo ime trajaće daveka, dok je sunca širiće mu se ime; i ljudi će se blagosiljati po njemu, svi narodi zvaće ga blaženim. Blagosloven Gospod, Bog, Bog Izraelov, koji jedini čini čudesa! I blagosloveno slavno ime njegovo daveka! I sva se zemlja napunila slave njegove! Amen i amen!***

Isaija 11:1-5 daje nam još jedan opis karaktera Njegovog kraljevanja: ***I iskliaće mladica iz stabla Jesejeva i iznići će izdanak iz korenja njegova. I na njemu će počivati Duh Gospodnji, Duh mudrosti i razbora, Duh saveta i sile, Duh spoznaje i straha Gospodnjega. I nalaziće on ugodu u strahu Gospodnjemu; i neće suditi po viđenju očiju svojih niti će presuditi po čuvenju svojih ušiju, nego će po pravdi suditi ubogima i po pravici presuditi potlačenima. I udariće zemlju šibom svojih usta, i ubiti opakoga dahom svojih usana. I pravednost će mu biti pojas na bokovima, a vernost mu pojas po bedrima.***

U stihu 1 Isaija počima opisujući poreklo Kralja, On je iz kuće Davidove. U stihu 2 On je obdaren sa puninom Duha Svetoga koja je prikazana kao sedmerostruko očitovanje Duha Božijega. Ova obdarenost puninom Duha Svetoga prikazana nam je sa pet rezultata koji se pominju u stihovima 3-4. Konačno, u stihu 5, Kralj i Njegovo kraljevanje okarakterisani su pravednošću i vernošću.

Znači, Gospod Isus biće i Kralj Izraela i Kralj Sveta. Pod Njegovom apsolutnom monarhijom i autoritetom biće uspostavljene dve uprave: paganski ogranak i jevrejski ogranak.

B. Paganska grana vlasti

1. Crkva i sveti iz vremena Velike nevolje

Deo koji će dopasti Crkvu unutar milenijumskog kraljevanja Mesije nalazimo u Otkrivenju 20:4-6: ***I videh prestolja, i sedošu na njih, i dade im se sud; i duše obezglavljenih zbog svedočanstva Isusova i zbog reči Božije, i one koji se ne pokloniše Zveri ni liku njezinu i ne primiše žig na čelo svoje i na ruku svoju; i oživeše i zakraljevaše s Hristom hiljadu godina. A ostali mrtvi ne oživeše dok se ne navrši hiljadu godina. Ovo je prvo uskrsnuće. Blažen i svet onaj koji ima udela u prvome uskrsnuću! Nad njima druga smrt nema vlasti, nego će oni biti sveštenici Božiji i Hristovi, i s njime će kraljevati hiljadu godina.***

U stihu 4, Jovan opisuje tri grupe svetih koje će kraljevati zajedno sa Mesijom. Prvi, u stihu 4a, su oni kojima je dat sud. Ovo treba da se odnosi na svete iz vremena Crkve koji su bili uzdignuti neko vreme pre Velike nevolje. Sud o kojem se ovde govori jeste Mesijin Sudački Tron, sud na kojem će se suditi delima vernika. Zapravo, upravo ishodi ovog suđenja odrediće položaj svakog svetog iz vremena Crkve unutar Kraljevstva.

Drugo, u stihu 4b, ima onih koji su ***obezglavljeni zbog svedočanstva Isusova***. Ovi sveti su vernici koji će biti mučenici tokom prve polovine vremena Velike nevolje, oni koji se pominju pod petim pečatom (Otkrivenje 6:9-11). Treće, u stihu 4c nalazimo one koji nisu obožavali Antihrista, niti njegov lik, niti su primili znak 666 na svojim čelima ili na svojoj desnoj ruci. Kako su ove stvari pokrenute tek od sredine vremena Velike nevolje, ova treća grupa jesu sveti iz vremena druge polovine Velike nevolje. I sveti iz vremena Crkve, kao i sveti iz vremena Velike nevolje će stoga kraljevati zajedno sa Kraljem u periodu od hiljadu godina. Svetima iz vremena Starog zaveta određena je drugačija sudbina.

Činjenice iz stiha 4 obeležavaju zaključak prvog uskrsnuća: uskrsnuća svih pravednika i drugog uskrsnuća, koja su međusobno odvojena periodom od hiljadu godina. Ješua je uskrsnut tri dana posle Svoje smrti, i na taj način On je postao prvi plod prvog uskrsnuća (I Korinćanima 15:23). Sveti iz vremena Crkve biće uskrsnuti prilikom Uzdignuća neko vreme pre nego šta započne Velika nevolja (I Solunjanima 4:16). Konačno, sveti iz vremena Starog zaveta (Isaija 26:19; Danilo 12:2), kao i sveti iz vremena Velike nevolje (Otkrivenje 20:4), biće uskrsnuti u 75-dnevnom intervalu između Velike nevolje i Milenijuma. Smrt će, tokom trajanja Kraljevstva biti samo za nevernike. Stoga, nikakvo uskrsnuće svetih iz vremena

Milenijuma neće biti potrebno. Kao posledica toga, prvo uskrsnuće biće u potpunosti završeno sa uskrsnućem svetih iz vremena Velike nevolje. Proći će hiljadu godina pre nego se kraju privede drugo uskrsnuće.

Crkva i sveti iz vremena Velike nevolje kraljevaće zajedno sa Mesijanskim Kraljem nad paganskim nacijama. Oni će predstavljati Kraljevsku vlast i autoritet i prenositi Njegove uredbe narodima.

2. Kraljevi

Kao što je to već ranije pomenuto u Psalmu 72, različite paganske nacije imaće kraljeve koji će vladati nad njima. Ovi kraljevi će imati svoja prirodna tela, dok će sveti koji će biti nad njima imati svoja duhovna, uskrsla, i proslavljena tela. I dok će sami ti kraljevi biti vrhovni vladari nad svojim nacijama, oni sami će biti pod autoritetom Crkve i svetih iz vremena Velike nevolje.

Znači, u grani paganske vlasti, zapovedni lanac će kretati od Mesije prema Crkvi i svetima iz vremena Velike nevolje, do kraljeva koji će biti vladari svaki nad svojom paganskom nacijom.

C. Jevrejska Grana Vlasti

1. David: Kralj i Princ

Apsolutna Mesijina monarhija protezaće se nad celim Izraelom, kao i nad svim paganskim narodima. Ali, direktno pod Mesijanskim Kraljem, nad celim Izraelom će vladati uskrsli David, koji će imati dva naslova, biće **kralj i princ**. David će biti kralj zato što će vladati nad Izraelom, ali on će biti i princ jer će on sam biti pod autoritetom Mesije. I baš kao što će paganski narodi imati svoje kraljeve, isto tako će biti i sa Izraelom. Razlika će biti u tome da će paganski kraljevi imati svoja prirodna tela, dok će David imati svoje uskrslo telo.

Postoji nekoliko odlomaka koji govore o Davidu kao o kralju nad Izraelom i kao o princu pod Kraljem Mesijom. Jedan od tih odlomaka je Jeremija 30:9: **nego će služiti Gospodu, Bogu svojemu, i Davidu, kralju svojemu kojega ću im podići.**

Ne samo da će Izrael služiti **Gospodu, Bogu svojemu** u budućnosti, Izrael će takođe služiti **i Davidu, kralju svojemu**.

Drugi odlomak je u Jezekilju 34:23-24: **I postaviću im jednoga pastira koji će ih napasati, slugu svojega Davida. On će ih napasati i on će im pastir biti. A ja, Gospod, biću njima Bog, i sluga moj David biće princ među njima. Ja, Gospod, rekoh.**

Kada dođe vreme obnove Izraela, to više neće biti u formi dva kraljevstva, svako sa svojim kraljem. Izrael će biti nacija ponovo sjedinjena sa samo jednim poglavarem, uskrslim Davidom, koji će služiti kao njihov princ. I dok će Jahve Gospod služiti kao njihov Bog i apsolutni Kralj, David će služiti pod Njim kao princ Božiji nad Izraelom.

Nešto kasnije, prorok je zapisao u Jezekilju 37:24-25: ***A moj sluga David biće kralj nad njima i svi oni imaće jednoga pastira. I hodiće po mojim uredbama, i odredbe moje držati i vršiti ih. I živeće u zemlji što sam je dao svojemu sluzi Jakovu, u kojoj su živeli očevi vaši. Živeće u njoj i oni i sinovi njihovi i sinovi njihovih sinova doveka; a moj sluga David biće im princ doveka.***

Jezekilj ponavlja činjenicu da će oni imati Davida koji će funkcionisati kao kralj nad Izraelom. On će biti njihov princ i njihov pastir. Pod njegovim vodstvom Izraelu će biti moguće da se pridržava pravednih zapovedi Božijih. Zemlja će biti opet obnovljena za njih, baš kao što će to biti i David, njihov kralj.

Poslednji odlomak koji ukazuje na ovaj aspekt vlasti u Milenijumu jeste Osija 3:5: ***Posle toga će se sinovi Izraelovi vratiti i tražiće Gospoda, Boga svojega, i Davida, svojega kralja; i u strahu će u poslednje dane dolaziti Gospodu i dobroti njegovoj.***

Naglašavajući istu poentu kao i Jeremija i Jezekilj, Osija tvrdi da Izrael neće biti podređen samo Jahvi svom Gospodu u budućem obnovljenju, već takođe i Davidu svom kralju.

Iako se svi ovi odlomci često pojašnjavaju kao da govore o najvećem Sinu kralja Davida, o Ješui Mesiji, ništa u ovom tekstu ne daje naslutiti da bi Davida trebalo uzeti simbolično. Ukoliko su proroci želeli da govore o Mesiji u vezi sa Davidom, oni su tada koristili termine poput, „Koren Jesejev,“ „Izdanak Davidov,“ „Sin Davidov,“ ili „Seme Davidovo.“ Nijedan od ovih izraza ovde nije upotrebljen. Tekst jednostavno kaže **David**. Držeći se doslovnog tumačenja najbolje je uzeti značenje onako kako piše; govori se doslovno o Davidu, koji je u svom uskrsnom obliku, i koji će funkcionisati kao kralj nad Izraelom i kao princ koji je u podložnosti Kralju celog Sveta. U tom smislu David može da služi i kao kralj i kao princ. Sa stanovišta Izraela, David će biti njihov kralj koji vlada nad njima. Ali, sa stanovišta Mesije, David će biti princ.

2. Dvanaest Apostola nad Dvanaest Plemena

U dva navrata Ješua je obećao Dvanaestorici apostola da će oni imati autoritet nad Dvanaest plemena u Kraljevstvu. Prvi od tih odlomaka je u Mateju 19:28: ***A Isus im reče: 'Zaista, kažem vam: vi koji pođoste za mnom, o preporodu (regeneraciji), kad Sin Čovečji sedne na presto slave svoje, i vi ćete sediti na dvanaest prestola i suditi dvanaest plemena Izraelovih'.***

Vreme o kojem se ovde govori jeste **preporod ili regeneracija** zemlje, vreme u kojem će Mesija sesti nad ponovo uspostavljenim Tronom Davidovim u Svojoj slavi. Tada će biti uspostavljeno još dvanaest prestola, jedno nad svakim od dvanaest plemena Izraela, a Apostoli će zasesti nad tim prestolima i sa njih će vršiti vlast.

Drugi odlomak nalazimo u Luki 22:28-30: ***No vi ste oni koji su ostali uza me u mojim kušnjama. I ja vama predajem kraljevstvo kao što je moj Otac predao meni: da jedete i pijete za mojim stolom u kraljevstvu momu i sednete na prestolja sudeći dvanaest plemena Izraelovih.***

Milenijsko Kraljevstvo koje je Otac namenio dati Sinu prošireno je na Dvanaest Apostola od strane samog Mesije. Razlika je u tome da će područje vlasti Mesije biti celi svet, David će vladati nad Izraelom, a uprava Apostola biće nad svakim pojedinim plemenom. Ovim dogovorom Dvanaestorici su obećana dva privilegija. Prvo, biće neprestano sa Mesijom, ješće i piće za Njegovim stolom kroz čitav period Kraljevstva. Drugo, oni će imati i svoja prestolja sa kojih će vladati nad Plemenima Izraela.

Na žalost, ništa nam nije rečeno o tome koji će Apostol vladati nad kojim Plemenom. Odgovor na to pitanje moraće sačekati ispunjenje u budućem Kraljevstvu.

3. Prinčevi (Kneževi)

Kao dodatak ovim već određenim pozicijama vlasti, pominju se i drugi vladari koji se jednostavno nazivaju prinčevima ili kneževima. Jedan takav odlomak nalazimo u Isaiji 32:1: ***Gle, kralj će kraljevati u pravednosti, a knezovi knezovati u pravdi.***

Kralj koji će kraljevati u pravednosti biće Gospod Isus. Zajedno sa Njim, pominju se ***knezovi*** u poziciji autoriteta i pravedni u karakteru svoje vlasti.

Drugi odlomak je u Jezekilju 45:8: ***Ta zemlja neka bude njegov posed u Izraelu. Tako moji knezovi više neće zlostavljati moj narod, nego će zemlju razdeliti domu Izraelovu po njihovim plemenima.***

Još jednom, treba primetiti da se ovde pominju ***knezovi*** u poziciji autoriteta u Milenijumu. Za razliku od kneževa iz prošlosti, ovi neće biti okarakterisani zlostavljanjem. U njihov autoritet će biti uključena razdeoba Zemlje Izraela na dvanaest plemenskih delova.

Uskrsli Zorovavel, koji se pominje u Ageju 2:20-23, vrlo je verovatno, nalaziće se među tim kneževima: ***I dođe Ageju po drugi put reč Gospodnja, dvadeset i četvrtoga dana toga meseca, govoreći: 'Reci Zorovavelu, upravitelju Jude, govoreći: 'Ja ću potresti nebesa i zemlju. I oboriću prestolje kraljevstvima i satrt ću snagu paganskim kraljevstvima. I oboriću kola i vozače njihove, i popadaće konji i jahači njihovi, svaki od mača brata svojega. Toga dana', reč je Gospoda Nad Vojskama, 'uzeću te, Zorovavele, sine Salatiilov, slugo moj', reč je Gospodnja, 'i postaviću te kao pečatnjak — jer tebe izabrah', reč je Gospoda Nad Vojskama.'***

U stihovima 20-21, vreme Zorovavelovog uzvišenog položaja biće posle potresa i uzdrmanosti koju će proći nebesa i zemlja i posle uništenja invazionih armija iz stiha 22. Oba ova događaja desiće se u vremenu Drugog Dolaska. Posle ovih događaja Zorovavelu je obećan uzvišen položaj iz stiha 23, koji će njega približiti Bogu kao što je pečatnjak blizu kralju. Zorovavel, koji je takođe iz kuće Davidove, izabran je za uzvišeni položaj u Kraljevstvu i očigledno će biti među kneževima koje pominju i druga dva proroka.

4. Sudije i Savetnici

Druga grupa vladalaca unutar Kraljevstva biće sudije i savetnici, koje pominje Isaija 1:26: ***I postaviću opet sudije tvoje kao nekoć, i savetnike tvoje kao u početku. Posle toga zvaće te gradom pravednosti, gradom vernim.***

Ova pozicija autoriteta biće posebno vezana za Grad Jerusalim. Ovi vladaoci biće odgovorni za rasporedbu pravde u sudskom smislu te reči, i neće biti izvrtnja te pravde.

5. Izrael nad Paganima

Poslednja karika u lancu ovog zapovedanja jevrejske grane vlasti jeste da to da će Izrael postati poglavar nad paganima. Ova činjenica deo je Božijeg obećanja Izraelu kojeg nalazimo u knjizi Ponovljenog zakona 15:6, gde kaže: ***Jer Gospod, Bog tvoj, blagosloviće te kako ti je obrekao te ćeš pozajmljivati mnogim narodima, a sâm nećeš uzajmljivati; i vladaćeš nad mnogim narodima, ali oni neće vladati nad tobom.***

Ovo liderstvo nad paganima biće deo nagrade Izraelu za poslušnost koju nalazimo u Ponovljenom zakonu 28:1: ***I dogodiće se, budeš li doista slušao glasa Gospoda, Boga svojega, pazeći da izvršiš sve njegove zapovedi što ti ih ja danas zapovedam, da će te Gospod, Bog tvoj, uzdići visoko ponad sviju naroda na zemlji.***

Takva poslušnost i takvo vodstvo čeka na nacionalnu regeneraciju Izraela. Ovo obećanje je ponovljeno u stihu 13: ***I postaviće te Gospod da budeš glava, a ne rep; i bićeš samo na vrhu, a nećeš biti na dnu ako budeš slušao zapovedi Gospoda, Boga svojega, što ti ih ja danas zapovedam da ih držiš i vršiš.***

Pored ovih izjava koje pronalazimo u Zakonu Mojsijevom, imamo i izjave u Prorocima koje takođe opisuju buduće liderstvo Izraela nad paganima. Jedan takav odlomak je u Isaiji 14:1-2: ***Jer Gospod će se smilovati Jakovu i opet će izabrati Izraela i postaviti ga u njegovu zemlju. Pridružiće im se i pridošlica, i priključiti se domu Jakovljevu. I narodi će ih uzeti i odvešće ih na mesto njihovo, a njih će dom Izraelov baštiniti u zemlji Gospodnjoj kao sluge i sluškinje. I zarobiće one koji njih behu zarobili, i zavladaće nad svojim tlačiteljima.***

Ne samo da će pagani voditi Jevreje natrag u Zemlju Izraela, već će oni biti posedništvo Izraela i postaće sluge Izraela. Slične odlomke nalazimo u Isaiji 49:22-23 i 61:6-7.

Lanac zapovedanja u jevrejskoj grani vlasti polazi od Mesijanskog Kralja, prema Davidu, do Dvanaest Apostola, prinčeva, sudija i savetnika nad Izraelom, služiće kao poglavarstvo nad paganima.

Gvozdeni štap koji će okarakterisati vladavinu vlasti unutar Kraljevstva biće implementiran kroz različite sfere i pozicije autoriteta.

IV. PAGANI U MESIJANSKOM KRALJEVSTVU

A. Opšte karakteristike

Oni pagani koji prežive Sud Pagana koji će se odnositi na njihov odnos prema Izraelu jesu oni koji će ući i naseliti se kao paganski narodi u Milenijumu. Ove paganske ovce će moći da participiraju u Kraljevstvu zbog vere koju su pokazali kroz svoj antisemitizam.

Ovaj deo će se baviti sa onim odlomcima koji se bave isključivo sa mestom pagana unutar Kraljevstva, a popriličan broj odlomaka i u Velikim i u Malim Prorocima se bavi upravo tom temom.

Od Velikih Proroka, Isaija je ključan. U Isaiji 11:10, Mesija će biti središte paganskog privlačenja: ***I u onaj dan pojaviće se koren Jesejev koji će stajati kao barjak narodima; njega će tražiti narodi, i počivalište njegovo slavno će biti.***

Pagani će postati vlasništvo i sluge naroda Izraela, prema Isaiji 14:1-2: ***Jer Gospod će se smilovati Jakovu i opet će izabrati Izraela i postaviti ga u njegovu zemlju. Pridružiće im se i pridošlica, i priključiti se domu Jakovljevu. I narodi će ih uzeti i odvešće ih na mesto njihovo, a njih će dom Izraelov baštiniti u zemlji Gospodnjoj kao sluge i sluškinje. I zarobiće one koji njih behu zarobili, i zavladaće nad svojim tlačiteljima.***

I dok će s jedne strane pagani biti podloženi Kralju Mesiji, oni će takođe primiti i pravdu od Kralja u Isaiji 42:1: ***Evo sluge mogega koga podupirem, izabranika mogega u kome si ugodi duša moja! Na njega sam Duha svog stavio, on će doneti pravdu narodima (paganima).***

U tom vremenu i na poseban način, Mesija će postati svetlo paganima prema Isaiji 49:5-7: ***A sada govori Gospod, koji me od utrobe sazdao da mu budem sluga, da mu dovedem natrag Jakova kako bi se Izrael sabrao k njemu (jer ja se proslavih u očima Gospodnjim i Bog moj beše mi snaga). I reče: 'Malo je da mi budeš sluga, da podigneš plemena Jakovljeva i vratiš zaštićenike Izraelove, nego ću te postaviti za svetlo paganima da budeš moje spasenje do nakraj zemlje.' Ovako veli Gospod, otkupitelj Izraelov, Svetac njegov, onomu kojega čovek prezire, onomu nad kojim se narod gnuša, služi vladarā: 'Kraljevi će videti i ustati, a knezovi će se pokloniti, poradi Gospoda koji je veran i Sveca Izraelova koji te izabrao.'***

U stihu 5, poziv Mesije ne odnosi se samo na dobrobit Izraela kroz ponovno sakupljanje raspršene nacije, već će Mesija biti i svetlo i spasenje paganskim narodima, u stihu 6. Stoga, u vremenu konačne obnove Izraela, u stihu 7 Mesija će se očitovati u najpotpunijem smislu kao svetlo paganskim narodima i svi kraljevi paganskih naroda obožavaće Njega.

Još opširniji odlomak nalazimo u Isaiji 56:1-8: ***Ovako veli Gospod: 'Držite se pravde i činite pravednost, jer uskoro dolazi moje spasenje i pravednost će se moja objaviti. Blažen je čovek koji ovo čini i sin čovečji koji se toga pridržava; koji drži subotu pazeć' da je ne oskrvne i zadržava ruku svoju da***

ne počini kakvo zlo.' I neka ne kaže sin tuđinski, koji je pristao uz Gospoda, govoreći: 'Gospod me zacelo odvojio od svojega naroda.' I neka uškopljenik ne rekne: 'Gle, ja sam suvo drvo.' Jer ovako veli Gospod: 'Uškopljenicima koji drže moje subote i izabiru ono što je meni milo i pridržavaju se mojega saveza, njima ću dakle dati u Domu svojemu i među zidovima svojim spomen i ime bolje nego sinovima i kćerima; daću im večno ime koje se neće zatrti. A sinove tuđinske koji pristadoše uz Gospoda da mu služe i da ljube ime Gospodnje, da mu budu sluge, sve koji drže subotu pazeć' da je ne oskrvnu i pridržavaju se saveza mojega, njih ću dakle dovesti na svetu goru svoju i razveseliću ih u svojemu Domu molitve. Njihove paljenice i žrtve njihove biće primljene na mom žrtveniku, jer Dom moj zvaće se Dom molitve za sve narode.' Gospod Gospod, koji sabire prognanike Izraelove, izjavljuje: 'Još ću ih sabrati k njima, povrh onih koji se kod njih već sabraše.'

U stihovima 1-3, u vremenu uspostavljanja Kraljevstva, izgleda kao da bi mogli da se dogode određeni osećaji među ovcama paganima. Zbog uzvišene pozicije koju Izrael zauzima, pagani će da budu isključeni primanja dobrobiti od obožavanja u Milenijskom Hramu. Ali, to nikako neće biti slučaj, jer će služba u Hramu biti otvorena i za pagane koji su ispravno i u pravednosti povezani sa Kraljem. Ni pod kojim okolnostima oni neće biti isključeni, niti zato što su pagani, niti zato što su osakaćeni, prema stihovima 4-5. U stihovima 6-7, tada i samo tada, kuća Božija istinski će se nazivati kućom molitve za sve narode. U stihu 8, ovo će biti vreme konačnog okupljanja za Izrael.

To da će pagani imati svoje mesto za obožavanje u Milenijskom Hramu podučava nas i Isaija 66:18-24: **'Jer ja poznajem njihova dela i namisli njihove. I doći će doba kad ću sabrati sve narode i jezike; i oni će doći i videti slavu moju. I postaviću znak među njima; a one među njima koji su izbegli poslaću k narodima u Taršiš, Pul i Lud, narodima koji napinju lûk, u Tubal i Javan, k otocima dalekim, koji nisu čuli glasa o meni ni videli slave moje. I oni će naveštati slavu moju među narodima. I dovešće svu vašu braću iz svih naroda kao prinosnicu Gospodu, na konjima i kolima i nosilima te na mazgama i devama, na svetu goru moju u Jerusolim', veli Gospod, 'kao što sinovi Izraelovi donose prinosnicu u čistim posudama u Dom Gospodnji. A ja ću i neke od njih uzeti za sveštenike i levite', veli Gospod. 'Jer kao što će nova nebesa i nova zemlja, što ću ih ja stvoriti, stajati preda mnom', izjavljuje Gospod, 'tako će stajati vaše potomstvo i ime vaše. I dogodiće se da će od mlađaka do mlađaka i od subote do subote svako telo dolaziti da se pokloni preda mnom', veli Gospod. 'Tada će izlaziti i gledati trupla ljudi koji se od mene odmetnuše. Jer crv njihov neće umreti i oganj njihov neće se ugasiti; i biće na gadost svakome telu.'**

U stihu 18, Šekina Slava, koja će biti očitovana na poseban način u vremenu Kraljevstva, biće vidljiva mnogim paganima. U stihu 19, oni koji će je videti krenuće na put među pagane koji je nisu videli da bi im pričali o tome. U isto vreme, u stihu 20a pagani će biti upotrebljeni da uprave Jevreje natrag u Zemlju Izraela, a u stihu 20b, oni će biti dovedeni na Goru Doma Gospodnjeg da bi obožavali. Nadalje, u stihu 21 Bog će odabrati neke između pagana da Mu služe u Hramu.

Nije samo Izrael večni narod, već u stihu 22 i verni među paganima takođe će biti večni, i imaće svoje mesto u Hramu za Šabat i za prinose Novog meseca, prema stihu 23. Za one neverne među paganima, njihova tela i patnje duša njihovih biće vidljive tokom celog perioda Kraljevstva, prema stihu 24, i na taj način će da ilustruju hiljadu godina Božije milosti za verne, baš kao i strogost i težinu kazne za izgubljene.

Četiri ključne stvari mogu da se nauče iz ovih odlomaka u vezi sa paganima unutar Kraljevstva, dok izvodimo zaključak. Prvo, Mesija će biti središte obožavanja svih paganskih naroda. Drugo, Jevreji će postati središte pažnje paganskih naroda. Pagani će biti privučeni Jevrejima kako bi učili od njih. Treće, kako se ponovno okupljanje Jevreja bude odvijalo, tako će i pagani biti korišteni u tom okupljanju kao usmeravanje i vodstvo Jevrejima za povratak u Zemlju. Četvrto, posebnost vremena Milenijskog Kraljevstva biće to da će Mesija uistinu postati **svetlo paganima**.

Osim ovih opštih karakteristika postoje i neki posebni elementi sa kojima se treba pozabaviti.

B. Obaveza da se obeležava Blagdan Senica

Između različitih blagdana, proslava, i festivala žrtvenih prinosa u vremenu Milenijuma koje pominje Jezekilj, ima jedan blagdan; Blagdan Senica ili Blagdan Tabernakula, koji će biti obavezan da se obeležava za sve paganske narode. Ovo nam je objavljeno u Zahariju 14:16-19: ***I dogodiće se da će ko god preostane od svih naroda koji dođu na Jerusolim iz godine u godinu uzlaziti da se pokloni Kralju, Gospodu Nad Vojskama, i da svetkuje Blagdan senica. I dogodiće se, ako koji od rodova zemaljskih ne uzađu u Jerusolim da se poklone Kralju, Gospodu Nad Vojskama, da za njih neće biti kiše. Ako i rod egipatski ne uzađe i ne dođe, ni za njih neće biti kiše. Snaći će ih ona ista pošast kojom će Gospod udariti narode koji ne bi uzašli svetkovati Blagdan senica. To će biti kazna Egiptu i kazna svim narodima koji ne budu uzašli da svetkuju Blagdan senica.***

U stihu 16, sve paganske nacije koje će da naseljavaju Kraljevstvo biće u obavezi da pošalju izaslanstvo u Jerusolim u vreme Blagdana senica kako bi iskazali obožavanje Kralju. Može biti da će u tom vremenu pagani plaćati svoj obavezni prinos za Kralja (Isaija 60:11). Iako će ovo pagansko obeležavanje Blagdana senica biti obavezujuće, neće nužno svaka nacija biti voljna i da posluša. Zato, ukoliko u tom vremenu neka nacija ne pošalje svoje izaslanstvo, kiša će im u toj godini biti uskraćena, prema stihu 17. Kao primer za kaznu, Zaharije pominje slučaj Egipta u stihovima 18-19. Korišćenje Egipta kao ilustracije za neposlušnu naciju u obeležavanju Blagdana senica svakako ima svoje značenje, jer Blagdan senica ima svoje poreklo kao deo memorijalne proslave oslobođenja Izraela od egipatskog ropstva. Ali, bez obzira na to koji narod da ne posluša, kazna će biti ista za sve.

C. Arapske države

Još jedno specifično područje koje Pisma tretiraju jesu arapske države. Ključna optužba koju proroci iznose protiv različitih arapskih država jeste njihova neprestana mržnja prema Izraelu. Ta mržnja koja je okarakterisala potomstvo Jišmaila i Isava od svojih najranijih dana, tamo iz Brojeva 20:14-21, krenula je i nastavila se kroz čitav biblijski period sve do ovog našeg modernog doba.

Odlomak koji zaokružuje ceo ovaj stav nalazimo u Psalmu 83:1-8: ***Ne šuti, Bože, ne budi nem i ne miruj, Bože! Jer gle, neprijatelji tvoji buče, i koji te mrze, glavu podižu. Protiv naroda tvoga urotu kuju i savetuju se protiv šticenika tvojih. Govore: 'Dođite da ih istrebimo kao narod, da se ime Izrael više ne pominje!' Jest, jednodušno se savetuju zajedno, protiv tebe savez sklopiše: šatori Edomovi i Jišmaelci, Moav i Hagarci, Geval i Amon i Amalek, Filisteja sa stanovnicima Tira; s njima se udruži i Asirija, postadoše mišica sinovima Lotovim.***

Psalmista započinje opisujući ujedinjenu zaveru protiv Izraela u stihovima 1-3. Oni su opisani kao bučni i lukavi ljudi koji se ujedinjuju protiv Jevreja. U stihu 4, njihov cilj je potpuno uništenje Izraela tako da se zatre i da se ne pominje više ni samo ime ***Izrael***. Nikako nije slučajnost da je Naser, nekadašnji diktator Egipta, ponovio ovaj stih, gotovo od reči do reči, pred sam Šestodnevni rat 1967 godine.

Različite nacije savetuju se međusobno i sklapaju saveze u stihu 5, i dolaze zajedno da izvrše program iz prethodnog stiha: potpuno uništenje i zator Izraela. Potom, u stihovima 6-8, nalazimo popis raznih naroda. Ta imena jesu drevna, ali pokrivaju teritorij današnjih, modernih arapskih država.

Popis koji sledi pokazuje šta ta imena pokrivaju danas.

Edom: Južni Jordan

Jišmaelci: Potomci Jišmaila, jednog od arapskih očeva

Moav: Centralni Jordan

Hagarci: Egipat

Geval: Libanon

Amon: Severni Jordan

Amalek: Poluostrvo Sinaj

Filisteja: Pojas Gaze

Tir: Libanon

Asirija: uglavnom Irak i delovi Sirije.

I dok je ova zavera arapskih nacija itekako prisutna od 1948 godine, a još očiglednija je postala u vremenu Šestodnevnog rata, sve to će svoju punu snagu doseći u vremenu Velike nevolje.

Dva proroka ističu neprekinutu mržnju prema Izraelu, posebno od strane Edoma, a to je današnje područje južnog Jordana. Jezekilj 35:1-5 prorokuje o sudu Božijem koji će za rezultat imati opustošenje Edoma. Mržnja Edoma prema Izraelu ide tako daleko da su spremni Izraelske izbeglice predavati Vaviloncima, iako su i sami Edomci pod jarmom Vavilona.

Knjiga Avdijina takođe govori o mržnji prema Izraelu u stihovima 10-14. Gresi Edoma opisani u ovim stihovima govore o drugom vremenu koje prethodi vavilonskom razaranju, o vremenu kada su Edomiti činili jako slične grehe kao i u vremenu kada su bili podloženi Vavilonu.

Kada određujemo mesto koje će arapske države imati u Kraljevstvu, svakako bi to trebalo činiti imajući na umu ovu pozadinu neprekinute mržnje Arapa prema Jevrejima. Koristićemo dva principa kod određivanja budućnosti svake pojedine arapske države unutar Kraljevstva: prvo, istorija njihovog anti-semitizma; i drugo, koliko blisko je svaka od ovih pojedinih arapskih država krvno povezana sa Izraelom. U konačnici, mir između Izraela i arapskih država biće postignut kroz jedan od tri oblika: prvo, posredstvom okupacije; drugo, posredstvom uništenja; i treće, posredstvom obraćenja. Da bismo dobili jasniju sliku biće neophodno da kažemo ponešto o svakoj arapskoj državi ponaosob.

1. Libanon

Mir između Izraela i Libanona dogodiće se posredstvom okupacije. Ovo nije baš toliko jasno rečeno u Pismima koliko je izvučeno iz određenih činjenica koje sadrže Pisma. Jezekilj 47:13-48:29, daje nam granice naroda Izraela unutar Mesijanskog Kraljevstva. Ako pažljivo pratimo liniju severne granice uvidećemo da Izrael obuhvata celokupan današnji Libanon. Iz toga se da zaključiti da će Izrael okupirati i imati vlast nad celokupnim Libanom unutar Kraljevstva, a tamo će biti smeštena neka od severnih jevrejskih plemena. Libanon je uvek bio deo Obećane zemlje, ali je isto tako i deo kojeg Izrael nikada još nije posedovao.

Mir između Izraela i Libanona dogodiće se posredstvom okupacije. Unutar Milenijskog Kraljevstva neće biti libanonske nacije, već će sve to biti deo Milenijskog Izraela.

2. Jordan

Moderni Jordan sadrži u sebi granice drevnih zemalja Edoma, Moava i Amona. Kako Bog nema istu budućnost za svaki segment Jordana, studiraćemo ove delove svakog zasebno.

a. Edom: Južni Jordan

Edom ili Južni Jordan je područje kojim su proroci bili posebno zaokupljeni. Nekoliko odlomaka razotkriva da će mir između Izraela i Južnog Jordana doći posredstvom uništenja. Jedan takav odlomak je Jezekilj 35:6-9, gde nam se

oslikava masovno uništenje sa krvlju i sa mrtvim telima koja će ispuniti **gore, bregove i doline**, a kao rezultat toga Edom će postati **večna pustara**.

Naglasak iz Jeremije 49:7-13 jeste na sveukupnosti uništenja zemlje Edomske sve dok ne ostane ništa od semena Isavovog. Edomu je bila dana prilika da se pouzda u Gospoda, ali on to nije napravio. Tako da je sada čaša bezakonja puna i Edom mora da pije iz čaše gneva Božijeg. Rezultat će biti da će zemlja Edomska postati ništa drugo nego **pustoš, ruglo, razvalina i kletva**.

Svemu ovom, nešto kasnije, u stihovima 19-20 Jeremija dodaje da će konačno opustošenje i uništenje Edoma doći posredstvom rata i oružanog vojnog sukoba.

Avdija, najmanja knjiga Starog zaveta, svu svoju pažnju usredsređuje na uništenje Edoma. U stihovima 5-9, Avdija takođe naglašava sveukupnost uništenja, ističući njihov neuspeh da budu pomognuti od strane prijatelja ili od svoje sopstvene mudrosti i vojne moći. Kasnije, u stihovima 17-21, Avdija dodaje da će vreme konačne obnove Izraela takođe biti i vreme konačnog uništenja Edoma. Avdija poprilično jasno kaže da će ovo uništenje Edoma doći posredstvom dece Izraela, jer će oba doma Izraela biti poput **ognja**, dok će Edom biti poput **strnjike** (pleve) koju brzo vatra zahvati kada se izloži plamenu. Ovo uništenje će da bude potpuno, tako da ništa i niko neće preostati od potomaka Isavovih, dok će potomci njegovog brata Jakova zaposesti i posedovati gore Edoma. Upravo će sa **gore Sion** sud pasti na Edom.

Činjenica da će Izrael biti upotrebljen da donese konačno uništenje na Edom dodatno je oslikana u Jezekilju 25:12-14. Posle objave grehova Edoma, grehova koje su počinili kada se **izvršili osvetu** nad Izraelom, u stihu 13, prorok kaže da će Bog sada **ispružiti Svoju ruku** u osudi protiv Edoma kako bi uništio sve u njemu. Ponovno je istaknuta sveukupnost uništenja posredstvom naroda Izraela u oružanom vojnom konfliktu.

Tako će Edom, današnji južni Jordan, dočekati opustošenje i uništenje sveg potomstva Isavovog, a to će doći posredstvom naroda Izraela. Samo će posredstvom potpunog uništenja doći mir između Izraela i južnog Jordana. Baš kao i u slučaju Libanona, neće biti ni nacije koja se zove Edom u Mesijanskom Kraljevstvu.

b. Moav: Centralni Jordan

Šta se tiče Moava, prostor današnjeg središnjeg Jordana, i on će takođe pretrpeti uništenje (Jeremija 48:1-46), ali to uništenje neće biti potpuno. Oni koji prežive doći će do pokajanja i ostatak od Moava će se vratiti.

Mir će doći između Izraela i središnjeg Jordana posredstvom delimičnog uništenja koje će voditi u nacionalno spasenje Moava. Stoga će u Mesijanskom Kraljevstvu postojati nacija koja se zove Moav.

c. Amon: Severni Jordan

Kada govorimo o Amonu, to je u ovo današnje vreme severni Jordan, i oni će takođe propatiti delimično uništenje i postaće područje koje će posedovati Izrael, prema Jeremiji 49:1-2. Kao i u slučaju Moava, uništenje neće biti potpuno, a oni koji prežive okrenuće se Gospodu, jer će se i ostatak Amona takođe naći u Kraljevstvu, prema Jeremiji 49:6.

Stoga, mir između Izraela i severnog Jordana dolazi posredstvom delimičnog uništenja, posle kojeg će uslediti obraćenje, i tada će u Kraljevstvu postojati spašeni narod koji se zove Amon.

Da zaključimo, mir između Izraela i tri dela Jordana doći će posredstvom uništenja, ali to uništenje neće svuda biti podjednakog stepena. U slučaju Edoma ili južnog Jordana, uništenje će biti potpuno, i u Kraljevstvu neće postojati narod Edom. Edomiti su potomci Isava, koji je brat blizanac od Jakova, tako da su Izrael i Edom u najbližem mogućem krvnom srodstvu. U slučaju Moava ili središnjeg Jordana, kao i Amona ili severnog Jordana, uništenje će biti delimično. U Kraljevstvu će biti narod Moava i narod Amona i oboje će biti podređeni Izraelu. Obe ove nacije su potomci Lota, Avramovog nećaka, a to znači da su u daljem krvnom srodstvu.

3. Egipat

Mir između Izraela i Egipta inicijalno će nastupiti posredstvom uništenja, ali posle će to biti i posredstvom obraćenja. Opsežna priča o budućnosti Egipta dana nam je u Isaiji 19:1-22, gde prorok Isaija prikazuje kažnjavanje Egipta zbog greha egipatskih.

Egipat će biti okarakterisan građanskim ratom, opustošenjem i glađu. Prorok kaže da su koren problema koji je prouzročio opustošenje Egipta upravo lideri Egipta koji su učinili da Egipat zastrani. Pod diktatorskim režimima Faruka, Nasera i Sadata, Egipat je ulazio u rat protiv Izraela četiri puta, i svaki put su trpeli teške gubitke za Egipat, kao i uništavanje ekonomije u Egiptu. Zbog svega toga u Egiptu se razvio i narastao strah od Izraela, kao što je to Isaija i prorokovao u Isaiji 19:16-17. Nikada u drevnoj istoriji ovo nije bila istina. Čak i u danima Solomona, egipatske snage prolazile su slobodno kroz zemlju Izraela.

Tek od 1948, a posebno od Šestodnevnog rata, egipatske snage dokazano pokazuju strah i užas, onako kako je to oslikano u ovim odlomcima. Nakon što je Egipat izgubio četiri rata protiv Izraela, sva četiri uz jako velike gubitke, strah je među njima uistinu duboko usađen. Proročki gledano, danas je još uvek period iz Isaije 19:16-17.

Ali, naposljetku će doći mir između Izraela i Egipta. Na početku, mir će biti politički, biće to vreme u kojem će se hebrejski jezik govoriti u pet gradova Egipta, prema Isaiji 19:18. Ovo će za posledicu imati lagano utiranje puta za egipatsko obraćenje, prema Isaiji 19:19-22. **Žrtvenik** Bogu Izraela biće izgrađen kao **znak i svedočanstvo** moći Boga Izraela da spasi zemlju egipatsku. Egipat će biti uvelike potlačen silama Antihrista i njegovih kohorti (Danilo 11:42-43), ali će Bog spasiti

Egipat od vlasti i dominacije ovih tlačitelja nad njima, u stihu 20b. Egipćani će shvatiti da Alah, muslimanski bog, nema moć da ih spasi, već to može samo Jahve, Bog Izraela. Ovo će odvesti Egipat u nacionalno obraćenje; Egipat će poznavati Boga i obožavati Boga Izraela **žrtvama i prinosnicama i zavetom**. Isti Bog koji je doneo njihovo uništenje, sada će doneti njihovu regeneraciju i izlječenje kada se verom okrenu Njemu.

Povezano sa poslednjim danima Velike nevolje i Kampanje Armagedon, biće i nacionalno obraćenje Egipta. Na neki način, oni će zauzeti mesto u rangi sa paganskim ovcama iz Mateja 25:31-46. Treba primetiti da će Egipat biti jedna od nacija koje će se pokrenuti protiv Antihrista, prema Danilu 11:40.

Uprkos svemu tome, kao posledicu svoje dugotrajne mržnje prema Izraelu, kroz sprovođenje principa prokletstva iz Avramovog saveza, Egipat će trpeti opustošenje koje će biti slično opustošenju zemlje Edoma, prema Joilu 3:19. Greh Egipta isti je kao i greh Edoma: pogrešan odnos prema Jevrejima, i zato će doći kazna. Sa Edomom, biće to potpuna i trajna **večna putoš**. Sa Egiptom, biće to potpuna **pustoš**, ali privremena, neće biti večna.

Zapravo, opustošenje Egipta će trajati samo prvih četrdeset godina Kraljevstva, kako je i zapisano u Jezekilju 29:1-16. Jezekilju je zapovedeno da prorokuje protiv Egipta i on predviđa nadolazeće rasejanje egipćana iz njihove zemlje u stihovima 3-5 i to zbog njihovog dugogodišnjeg pogrešnog odnosa prema Izraelu u stihovima 6-7. Zemlja egipatska pretrpeće period potpunog **uništenja** u stihovima 8-10, koje će trajati **četrdeset godina** u stihovima 11-12a, a egipćani će biti rasuti po celom svetu, baš kao Izrael pre njih u stihu 12b. Ali, posle kraja ovog perioda od **četrdeset godina**, egipćani će biti ponovno okupljeni u stihu 13 i dovedeni natrag u svoju zemlju u stihu 14. Iako će Egipat ponovo postati kraljevstvo u stihu 15, više nikada neće biti moćno kraljevstvo. Ni Izrael više nikada neće biti kriv zato što svoje pouzdanje stavlja u Egipat u stihu 16, već će verovati i pouzdavati se u Gospoda svog Boga. A što se tiče uniženog kraljevstva Egipat, od njih će takođe biti traženo da drže Blagdan Tabernakula ili Blagdan Senica, prema Zahariji 14:16-19.

Da zaključimo, mir između Izraela i Egipta doći će posredstvom obraćenja. Tek kada Egipćani budu obožavali istog Boga kao i Izrael, kroz Isusa Mesiju, mir će konačno doći. U prvih četrdeset godina Kraljevstva, zemlja egipatska biće pustoš, a Egipćani će biti raspršeni po celom svetu. Ali, posle toga, Egipćani će biti ponovo sakupljeni i iako će Egipat biti sitan i unižen, biće kraljevstvo.

4. Asirija: Severni Irak

Teritorij drevne Asirije je danas područje severnog Iraka; još jedan nepomirljivi arapski neprijatelj modernog Izraela. Ali, mir između Izraela i severnog Iraka doći će putem obraćenja, prema Isaiji 19:23-25. Ovaj odlomak opisuje ekonomsku zajednicu koja će obuhvatiti **Egipat, Izrael i Asiriju**.

Proslavljeni autoput drevnog sveta, poznat kao *via maris*, prestao je da funkcioniše 1948 godine, kada je Izrael postao država. 1948 Egipat i Sirija zatvorili su svoje granice, čineći taj *autoput* neupotrebljivim. Međutim, u Kraljevstvu, kada mir bude

uspostavljen, sve granice će biti otvorene, a simbol ekonomije, *autoput* koji povezuje ove tri bliskoistočne države, biće obnovljen. Sredstvo po kojem će ovo biti učinjeno je obraćenje iz stihova 24-25. Ne samo da će Egipat proći kroz ovo iskustvo obraćenja, već će se to dogoditi i teritoriju drevne Asirije. Asirija će postati blagoslov na zemlji i primiće blagoslov od Boga. Tri nekadašnja neprijatelja imaće duhovno jedinstvo, ali i političko i ekonomsko, takođe.

Bog je objavio: ***Blagosloven bio narod moj egipatski, i Asirija, delo ruku mojih, i Izrael, baština moja.*** Ovo duhovno ujedinjenje biće temelj za druga ujedinjenja.

Znači, mir između Izraela i Asirije, severnog Iraka, doći će putem obraćenja. Kada se to dogodi, postojaće ekonomsko, političko, i religiozno ujedinjenje, jer će svi oni obožavati istog Boga.

5. Kedar i Hacor: Saudijska Arabija

Mir između Izraela i Saudijske Arabije doći će posredstvom uništenja. Ovo nas se podučava u Jeremiji 49:28-33. Ovaj odlomak opisuje potpuno uništenje Saudijske Arabije ratom sve dok njeni stanovnici ne budu rasejani i razvejani po celom svetu. Teritorij Saudijske Arabije biće trajna i neprestana **pustoš** kroz vreme Kraljevstva, a njeni stanovnici biće raseljeni posvuda. I dok će raseljenje i opustošenje Egipta trajati samo četrdeset godina, za Saudijsku Arabiju, to će trajati svo vreme trajanja hiljadugodišnjeg Kraljevstva.

Mir između Izraela i Saudijske Arabije doći će posredstvom uništenja.

6. Elam: Persija ili Iran

Iako Persija ili Iran, a to je drevni Elam, nije arapska država, njenu budućnost istražićemo ovde zbog toga što svi dele zajedničku religiju, Islam.

Mir između Izraela i Irana doći će posredstvom uništenja, prema Jeremiji 49:34-39. Jeremija opisuje uništenje Elama, zajedno sa potpunim raseljenjem njegovih stanovnika po celom svetu. Uništenje Irana biće delimično, a raseljenje će biti privremeno. U konačnici, stanovnici će se vratiti i ponovno naseliti Iran. Budućnost Irana slična je egipatskoj, ali koliko će vremena trajati raseljeništvo Irana nije otkriveno.

Mir između Izraela i Irana doći će posredstvom uništenja, raseljenja, a onda obraćenja i povratka. Spašena nacija Elama, Persije ili Irana biće unutar Kraljevstva.

D. Dva opustošena mesta unutar Kraljevstva

Tokom vremena Mesijanskog Kraljestva sav svet biće plodan i izuzetno produktivan; i biće okarakterisan lepotom. Unatoč tome, biće dva opustošena mesta gde će goreti smola i sumpor kroz čitav period Kraljestva: Vavilon i Edom.

1. Vavilon: Južni Irak

Prvi od ova dva opustošena mesta biće nekadašnja prestonica sveta i glavni grad Antihrista: Vavilon. Nekoliko odlomaka ističu ovu poentu, a jedan od tih odlomaka je i Isaija 13:20-22. Te nenastanjene ruine opisane su kao nalik Sodomi i Gomori u Jeremiji 50:39-40. Nešto kasnije, Jeremija naglašava sveukupnost i potpunost uništenja i opustošenja Vavilona, u Jeremiji 51:41-43.

Kroz vreme trajanja Kraljestva, ni jedan čovek neće niti proći pored ruševina Vavilona, nešto što danas teško može biti istina. Neće Vavilon biti samo pustoš i praznina tokom trajanja Kraljestva, biće to takođe i mesto neprestanog izgaranja i dima, prema Otkrivenju 19:3. Očigledno je da neke od životinja koje se pominju kako nastanjuju taj prostor u Isaiji 13:20-22 i Jeremiji 50:39-40, ne mogu da žive na mestu gde vatra neprekidno gori i stoga ne može biti da se radi o doslovnim životinjama. O čemu se zapravo radi objašnjeno nam je u Otkrivenju 18:1-2. Ovo mesto neprestanog izgaranja i dima biće mesto zatočeništva za mnoge demone tokom perioda Kraljestva. Jasno nam je iz Otkrivenja 9 i iz drugih odlomaka da demoni izgledom imaju životinjske karakteristike, a to je zapravo i ono što uistinu predstavljaju životinje iz odlomaka u Isaiji i Jeremiji. Zapravo, hebrejska reč koja se prevodi kao **jarci** odnosi se na demone koji imaju izgled jarca.

2. Edom: Južni Jordan

Drugo pusto mesto u Kraljestvu biće Edom. Ovo je činjenica koju ističe nekoliko proroka, poput Isaije 34:8-15. Razlog zašto Edom postaje trajna pustoš jeste njihov greh protiv Izraela. Poput Vavilona i ovo treba da postane mesto stalne vatre i dima nastanjeno čudnim pticama i životinjama, ali i okarakterisano konfuzijom. Biće to prostor potpuno nenaseljiv za ljude, a tamo će se moći nastaniti samo pomenute životinje. Pa ipak, te životinje, onakve kakvima ih mi poznajemo danas, ne mogu da žive na mestu gde gori smola i gde je zapaljeni sumpor. Dva traga u ovom tekstu ukazuju na to da se ne radi o doslovnim pticama i životinjama.

Još jednom, reč koja je prevedena kao **divlji jarci** zapravo znači „demoni koji imaju obličje jaraca.“ Reč koja je prevedena kao **noćna neman** znači „noćni demoni.“ Baš poput Vavilona, i Edom će biti prebivalište demona.

Jeremija 49:17-18 stavlja naglasak na sveobuhvatnost ovog uništenja, jer ni jedan čovek neće nastanjivati zemlju Edomsku, niti će prolaziti preko nje. Poput Vavilona, opustošenje će biti slično onome u Sodomi i Gomori.

Razlog za tako stravičan stepen uništenja u Edomu posebno je naglašen u Jezekilju 35:10-15. Zbog veselja Edoma nad padom Izraela i Jude, mora doći kazna. I zato

dok se cela zemlja prolepšava i raduje, Edom će postati pustoš. Nevolje, koje su pale na Izrael i nad kojima se Edom radovao, sada će pasti nad Edom uz još gore i ozbiljnije posledice.

Na kraju, u Joilu 3:19 nam kaže da će opustošenje Egipta biti limitirano na samo četrdeset godina. A što se Edoma tiče, zbog jedinstvenosti nasilja njihova protiv Izraela, opustošenje Edoma biće trajno i trajaće za sve vreme Kraljestva.

Kroz period Milenijskog Kraljestva, dok čitava zemlja bude pupala i cvala poput ruže, dva područja Vavilona i Edoma biće mesta neprekidnog izgaranja smole i ognjenog sumpora. Dim će se dizati i biće vidljiv kroz svih hiljadu godina. I dok će Sotona biti zatočen u Ambisu, njegovi demoni biće utamničeni u Vavilonu i Edomu.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a prevodio sam Biblijske tekstove iz Engleske verzije NASV - prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca, kao i prevod Daničić – Karadžić kako bi što vernije tekst prilagodio duhu Srpskog jezika.

Prevod: Branko Gotovac 2021.